

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Quartum

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput XVI. Alexander III. (a) Exoniensi Episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74533](#)

C A P U T XVI.

Alexander III. (a) Exonienſi Episcopo.

Commisſum. *Et infra:* Significavit nobis f. tua, quod quidam litteratus & nobilis, cūm ad eum paterna hæreditas devolveretur, cuidam mulieri nobili fidem dedit, quibusdam præsentibus, de contrahendo matrimonio, & sē cū ea infra biennium per verba de præsenti contractum, præstito sacramento super sacro-sancta Evangelia, confirmavit: nunc autem privata lege ductus, ad frugem melioris vitæ suspicat convolare, tuamque super hoc consuens prudentiam, ante matrimonium contractum ad monasticæ religionis habitum licet posse transire suspicatur, quia si contraxisset, cā invitat, infra duos menses, juxta veterum canonum statuta nostrā constitutione innovata, ad laxioris vitæ religionem posset transire. Quia igitur super hoc tua nos d. f. consulit, ita consultationi tuae respondemus, quod tutius est ei prius religione juramenti servatā contrahere, & postea, si elegerit, ad distinctionem religionis migrare; si tamen post primam desponsationem carnalis copula dignoscitur non intervenisse.

N O T A.

Exonienſi.] Ita etiam legitur in secunda collectione, sub hoc titulo cap. 4. nullibi tamen refertur integra hujus textus. De Exonienſi Ecclesia egi in cap. 6. de filiis presbyterorum.

C O M M E N T A R I U M.

Textus hic difficilis, & merito, visus est iuris Interpretibus, & Theologis, quatenus in eo docet Alexander III. cum, qui juravit cum aliqua contrahere matrimonium, si proposit religionem ingredi, prius debere matrimonium contrahere, & postea ante ejus consummationem religionem ingredi; nam non violat iuramentum qui illud in melius commentat, cap. pervenit, de jurejusand. sed religionem ingredi perfectius est, quam matrimonium celebrare, cap. scriptura, de voto: ergo in præsenti casu juvenis licet poterat, neglectis sponsalibus, religionem ingredi. Deinde, nam matrimonium ratum ante ejus consummationem, per ingressum religionis, sequutā professione dissolvitur, cap. ex publico, de corvæ, conjung, quæ fuit ratio dubitandi adolescentis in præsenti: ergo facilius hoc casu sponsalia de futuro dissolventur per ingressum religionis. Quare varias interpretationes adduxerunt iuris Interpretes. Glossa in præsenti, verbo *Tutius*, accipit textum hunc de consilio; & ita in præsenti specie docet, sponsum posse licet religionem ingredi, tutius tamen esse prius contrahere, & deinde ante copulam religionem ingredi ad vitandum scandalum, propter vulgi opinionem, ne putet sanctissimum Dei nomen ita faciliter violari. Glossam sequuntur Hostenſis, Joannes Andreas, Cardinalis, Abbas, Præpositus, Alexander de Nævo num. 9. Covarr. 1. part. de matrim. cap. 5. num. 11. Marcus Antonius lib. 5. in lit. turculo 10. num. 57. Paludanus in 4. dist. 28. quest. 1. art. 3. Soto in 4. distinct. 27. quest. 2. art. 4. Hieronymus Garcia in solit. regul.

D.D. Gonzał, in Decretal. Tom. IV.

tract. 2. difficult. 2. dub. 10. punct. 1. Cujacius in præsenti Barbola in collect. ad hunc textum: licet in select. ab hac solutione discesserit, nullā alia assignata. Nec est cur Canisius in præsenti hanc interpretationem, ut novam Cujacii, tanquam conflictam ab aliquo hæretico, ejus nomine rejicit, cūm ante eum tot Doctores eam docuerint. Rejiciatur tamen hæc interpretatio ex eo, quia proper vulgi opinionem non est omittendus, aut differendus religionis ingressus: textus celebris in cap. licet, de regularibus, d. cap. scripture, de voto; & quia non est consilium, sed potius periculum prius contrahere, quia forte pulchritudine, & blanditus mulieris induceretur ad reddendum debitum, & sic retraheretur à religioso statu, qui perfectior est, ut in præsenti docetur. Deinde quia in rebus ambiguis hujusmodi verba, *tutius*, *certius*, *siccurius*, & similia obligationem & necessitatem potius, quam consilium inducent, cap. juvenis 3. hoc in cap. veniens, qui clerici vel voven-tes, cap. ad audienciam, de homicidio. Divus Thomas quodlibet. 8. num. 12. docet Anguianus lib. 3. de legibus, cap. 21. num. 13. Deinde quia ex Pontificis responso non consilium, nec gratia, ubi nominatio expressum non est, sed jus productum, cap. ex multa, de voto, ibi: *Ex consultatione nostra ius edatur*. Facit textus in cap. per tuus, ead. titul. ubi qui fecit votum religionis, si in Episcopum eligatur, quamvis Episcopi status perfectior sit, prius debet religionem ingredi, & ita eodem modo in præsenti casu matrimonium contrahere tenetur, deinde religionem ingredi. Alii docuerunt, Alexandrum III. in præsenti respondisse secundum juris principia, videlicet quia ex promissione juramento firmata sponsa quæsita fuerat actio, & sponsus obligationem omnino adimplere tenebatur, ut probavi in cap. 2. cap. ex litteris, hoc titul. Unde sponsus tenebatur prius contrahere, & postea religionem ingredi. Ita docuerunt Antonius Bohic. in præsenti, Scotus in 4. distinct. 20. quest. 2. Licet enim verum sit, religionis ingressu sponsalia dissolvi, capite veniens, cap. rurſus, qui clerici vel vov. &

D spon-

sponsalia de futuro per matrimonium de praesenti; peccat tamen sic contrahens, quia qui Petro centum debet, quamvis Deo mille solvat, non satisfacit Petro; & ita qui juravit cum muliere contrahere matrimonium, cum illi debitor sit, non satisfacit religionem ingrediendo, licet perfectior sit religionis status; quia contrahere matrimonium est in obligatione, religionem vero ingredi in voluntate. Sed haec etiam interpretatio convincitur ex eo; nam si ab sponsalibus, etiam juramento firmatis, licet resilire ex justa causa, ut supra probavi cap. 2, etiam ob ingressum religionis licet ab sponsalibus discedere; cum etiam matrimonium ratum justè dissolvatur per ingressum religionis, cap. ex publico, de convers. conjug.

CAPUT XVII.

Lucius III. (a) Rapulensi Episcopo.

REQUISIVIT à nobis tua fraternitas, quâ censurâ compelli debeat mulier, quæ jurandi religione neglectâ nubere renuit cui se nuptoram interposito (b) juramento firmavit? Quæstisti etiam, utrum ea, cuius (c) vir matris totum polluit, ad alia vota, cum mater fieri desideret, viro possit vivente transire. Ad quæ tibi breviter duximus respondendum, quod mulier, quæ se nuptoram juravit, cum libera debeant esse de jure matrimonia, (d) monenda est potius, quâm cogenda, maximè cum coactiones difficiles soleant exitus frequenter. Illa sanè, cuius vir cum matre adulterium & incestum commisit, nec viro suo conjungi carnaliter, nec co vivente cum alio matrimonium inire debebit.

NOTÆ.

x. (a) **R**apulensi.] Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc titul. cap. 12. in cuius notis Antonius Augustinus reponit Crapulensi: Cujacius hic, retinet Rapulensi, & assertit esse Ecclesiam Cathedralem in Apulia. Sed certe talis Ecclesia non extat in geographia sacra, edita à Carolo à Sancto Paulo; nec inter Ecclesias, quarum seriem refert Ughellius in Italia sacra: quare credo legendum esse, Ravellensi; Ravello enim est urbs Italiz, ut post Carolum Sigoniu[m] refert Ughellius tom. 1. Italia, part. 2. fol. 98. habet Ecclesiam Cathedralem B. Virginis Assumptioni dicatam, cuius Præfuli Constantino dicta missa est præsens Decretalis.

z. (b) **I**nterposito juramento.] Ut plerumque fieri contingit, capite 2. 4. & 5. & passim hoc titulo, & tit. sequenti, cap. si quis despontam 27. queat. 2. Ut quemadmodum aliae pactiones firmantur juramento, l. iusjurandum, ff. de operis libert. capite cum contingat, de jurejurand. ita etiam & sponsalia; cuius juramenti in spon-

salibus adducti exemplum extat apud Ovidium Epistola 18. De Aconio, qui cum ob generis imparitatem non auderet in uxorem petere Cydippe, cuius amore tenebatur captus, illam commentus est fraudem, ut ab ea juramentum nuptiarum extorqueret, scripsitque in pomō versus hos, vel similes:

*Tu ro tibi sanè per mystica sacra Diane,
Me tibi venturam comitem, sponsamque futuram:*

Quod cum fecisset, agnovid fidem conjugii indissolubilem dedisse his sequentibus versibus.

*Conjgium, paciamque fidem, non criminis posco;
Debitus ut conjunx, non ut adulterio amo.*

*Verba licet repetas, quo demptus ab arbore fatus
Perrulit ad castas, me jaciente manus:*

Invenies illic ad te jura esse quod opto,

Ni ribi cum verbis excidit illa fides.

(c) **V**ir matris torum polluit.] Hanc secundam partem omisit Raymundus, & eam disputabimus in cap. 1. de eo, qui cognovit consanguin.

(d) **M**onenda est.] Hæc verba & textum expressi in cap. 2. hoc titulo.

CAPUT